

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

தேன்தமிழ்தழ்

Bergen Tamilsk Avis,
Krohnegården 5b,
5146 Fyllingsdalen,
Norway.

Org.nr: 926 840 320 - ISSN: 2703-8440 (Print ISSN: 2703-8785)

வெண்கள்திவ சிறப்பிதழ் March 8

Johan Vincent Galtung

Cillian Murphy

IBELIN

உறவுகளுக்கு வணக்கம்

பங்குனி மாதம் வசந்த காலத்தின் முதல் மாதமாகும் கடுங்குளிரினால் நாள் முழுதும் இருண்டு கிடந்தது நோர்வேமண்ணில் நள்ளிரவிலும் சூரியன் பிரகாசிக்கத் தொடங்குகின்றது. கடும் குளிர்நடன் போராடி வெறும் கிளைகளுடன் நிமிர்ந்து நின்ற மரங்களெல்லாம் மிக வேகமாக துளிர்ந்து, மொட்டுக்கள் எட்டிப்பார்க்க ஆரம்பிக்கின்றன. குளிரைத் தாங்க முடியாது புலம் பெயர்ந்து சென்ற பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாக மீண்டும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சூரிய ஓளியும், தாவரங்களின் துளிர்ப்பும், பறவைகளின் சத்தங்களும் வசந்தகாலத்தின் முதன்மை அறிகுறி ஆகும். இவ்வறிகுறிகள் இருண்டு கிடக்கும் எமது மனங்களுள் இனம்புரியா மகிழ்வான உணர்வை ஏற்படுத்துவன. குறிப்பாக எமது தாய்நாட்டின் நினைவுகளைத் தரும் முக்கிய அறிகுறிகளாகும்.

எவ்வளவுதான் வசதிகளுடன் நோர்வே போன்ற மேல் நாடுகளில் வாழ்ந்து வந்தாலும், நாம் பிறந்து வாழ்ந்த மண்ணில் கிடைக்கும் நிம்மதி, ஆறுதல், சந்தோசம் எங்கும் கிடைப்பதில்லை என புலத்தைப் பெயர்ந்து வாழும் பெரும்பாலான மக்கள் கூறுவதுண்டு. இங்கு அவர்கள் பெரும் மன அழுத்தத்துக்கு ஆளாகியுள்ளமையையும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

ஈழத்தில் நடைபெற்ற நீண்டகாலப் போர்ச்சூழல் எமது மக்களையும் தாயகத்தை விட்டு சிதறி ஓடச் செய்தது. அதேவேளை புலம்பெயர்வாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவருமே தாய்நாட்டின் மேல் அதிக அக்கறை கொண்டு தம்மாலியன்ற உழைப்பினை நல்கி வருகின்றார்கள்.

நமது ஈழத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து தமது கல்வியையும், சிந்தனைத் திறனையும் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளார்கள். இருப்பினும் எம்மக்கள் தமக்குள் ஒற்றுமை இல்லாது ஒருவருக்கொருவர் தூற்றுவதும், காட்டிக் கொடுப்பதும், அவப்பெயரை உருவாக்குவதும், அடிபடுவதும் என மிகவும் கீழ்மட்ட வேலைகளை புரிவதும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றமை மிகவும் வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இவற்றிலிருந்து எம்முள் மனமாற்றம் வரவில்லையெனில், தமிழர்களுள் எத்தனை சந்ததி உருவாகினாலும், எம்மக்கள் ஒரு தேசம் உருவாகாது என்பதே உண்மை.

வரும் வசந்த காலத்தில் எம் மனங்களுக்குள் புதிய சிந்தனைகளை நிர்ப்புவோம். குளிரும் வெப்பமும் கலந்த புதிய இதமான காற்றை சுவாசிப்போம். உயிர்ப்பு மாதத்தில் நாமும் புதிதாய் உயிர்ப்போம்.

இன்னுமொரு முக்கியமான விடையத்தை இங்கே சொல்லித்தானாக வேண்டியுள்ளது. மூன்றாமூலக நாடுகளிலிருந்து ஐரோப்பிய, அமெரிக்க தேசங்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஏனைய இனத்தவரோடு ஒப்பிடுகையில் எமது நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் எமது மக்கள் தாயகத்திலுள்ள தமது உறவுகளின் முன்னேற்றத்திலும், தொழில் அபிவிருத்திகளிலும், கல்வி வளர்ச்சியிலும் அகீத அக்கறை கொண்டவர்களாகச் செயற்பட்டு வருகிறார்கள்.

அப்படி இங்குள்ள மக்களால் அனுப்பப்படும் பொருளாதார உதவிகள் ஒப்பீட்டளவில் பெரும்பான்மையாக அத்தியாவசியமற்ற ஆடம்பரங்களுக்காகவும், அக்கறையற்ற முறையிலும் விரையம் செய்யப் படுவதை பல அவதானிப்புகளினூடாக அறிய முடிகின்றது. குறிப்பாக இத்தகைய வெளிநாட்டுப் பணவருகையால் தாயகத்திலுள்ள இளைய தலைமுறையினர், மாணவர்கள் தமது எதிர்காலத்தை வளமுள்ள வழிகளில் கொண்டு செலுத்துவதை விடுத்து, சமூகச்சீரழிவான பாதைகளில் அள்ளுண்டு போவதை சமூக செயற்பாட்டாளர்களும், தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களும் தொடர்ந்து சுட்டிக்காட்டி வருகின்றனர்.

இந்த நிலை காலதாமதமின்றி மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த மாற்றத்தை புலம்பெயர் சமூகமும், தாயக உறவுகளும் இணைந்து கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டால் மட்டுமே சாத்தியமாகும்.

தேன் தமிழிதழ்

Ansvarlig redaktør: Julius Antoni

ஆசிரியர்: யூலியஸ் அன்ரனி

தொலைபேசி எண்: (47) 924 63 674

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

அன்பென்ற மழையிலே!

-வான்நிலா- (france)

ஏலியான். எனது பிரெஞ்சுமொழி ஆசிரியை. கடந்த இரண்டு வருடங்களாக அவரிடமே கற்றேன். இவ்வருடம் மொழியின் தரத்தின் அடிப்படையில் வேறு வகுப்பில்.

என் மீது அளப்பரிய அன்பு கொண்டவர் ஏலியான். என்னைப் பற்றி, குடும்பம், பிள்ளைகள் எல்லாம் தெரிந்து வைத்திருந்தார். தனது கணவன், பிள்ளைகள், தனது மகளால் ஆட்பிரிக்காவிலிருந்து தத்தெடுத்து கனடா மொன்றியலில் வளர்க்கப்படும் பேரக்குழந்தை வரைக்கும் என்னுடன் பகிரந்து கொள்வதோடு, அவர்களின் புகைப்படங்களையும் எனக்குக் காண்பித்து உணர்வைப் பகிரந்து கொள்வார்.

அவசர அவசரமாக எப்போதும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஓர் இயந்திரம் போல இருக்கும் என்னை வகுப்பு முடிந்து செல்லும் பல நாட்களில் தனது காரில் ஏற்றி வீடுவரை கொண்டுவந்து விட்டும் செல்வார்.

சென்ற அவளின் பிறந்தநாளன்று சிறிய அன்பளிப்பொன்றை வாங்கி வைத்திருக்கும் போது எனது மகள் தானும் ஒரு சிறிய வாழ்த்து மடலினை செய்து “அம்மா ஒரு பூக்கொத்தும் வாங்கி செல்லுங்கள்” என்று அன்பாக வேண்டுகோள் வைத்தாள்.

அவளின் கோரிக்கையையும் ஏற்று பூக்கொத்து ஒன்றையும் வாங்கிச்சென்று எனது பரிசோடு சேர்த்து ஏலியானுக்குக் கொடுத்தேன். மிக மகிழ்வோடு என்னை முத்தமிட்டு நன்றி சொல்லி பூக்கொத்தையும் முகர்ந்தாள்.

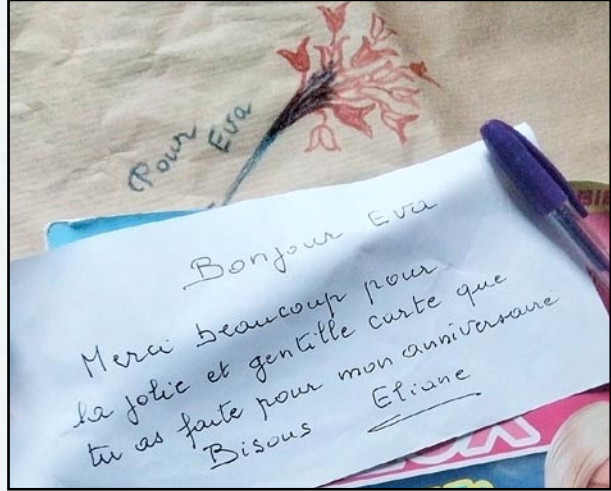
அடுத்தவாரம் எனக்கொரு செய்தி ஏலியானிடமிருந்து தொலைபேசிக்கு வந்திருந்தது.

“வான்நிலா ஒரு வாரமாகியும் இந்த ரோஜா வாடவில்லை அதை நான் ஏவா என்று உனது மகளின் பெயரால் அழைக்கிறேன்” என்றிருந்தது. ஏவா நித்திரையில் இருந்ததால் அவளுக்கு மறுநாள்தான் காண்பித்தேன். அவளும் பெருமகிழ்வோடு சிரித்தாள்.

பின் அடுத்தநாள் வகுப்பிற்கு சென்றேன். ஏவாவுக்காக காகித உறையை மூடியபடி “இது உனது மகள் ஏவாவுக்கு” என்று மறுபடி மறுபடி கூறியபடி என்னிடம் தந்தார். அதன் பொருளையும் நான் அறிந்து கொண்டேன். (நீ இதைத் திறக்காதே என்பதே)

மகளிடம் வந்து கொடுத்தேன். ஆவலோடு திறந்தாள். புத்தகம், பேனா, கடிதம் நன்றி கூறியும் இருந்தது.

இன்று மகளின் அலுமாரியின் பக்கத்திலிருந்து இவைகளை கண்டெடுத்தேன். அவள் தன் இதயத்திலும், தன் சேகரிப்பிலும் இவைகளை வைத்திருக்கிறாள். அந்தப் பேனாவை கூட அவள் எழுதிப்பார்க்கவில்லை, நிறைய

மைகளோடு எழுதப்படாமல் இன்னும் இருவரும் ஒருவரைஒருவர் இன்னும் பார்க்கவில்லை. ஆனால் அன்போ அவ்வளவு உயரத்தில் ஏலியானுக்கு இவ்வருடம் எண்பத்திநான்கு, ஏவாவுக்கு ஏழு.

ஏலியானுக்கு நீண்ட நாட்களின் பின் ஒரு ஹாய் ஒன்றினை அனுப்பி நான் இங்கு உள்ளதை நினைவுபடுத்தி செய்தி ஒன்றும் அனுப்பினேன்.

அருமையான நினைவுகளைச் சுமந்தபடி நாட்கள் கழிந்துகொண்டேயிருக்கின்றன அவசரமாக...

○

அம்மாவின் கோப்பி வாசம்

மாலினி மாலா

கோப்பிப் போத்தலைத் திறக்கிறேன். கும்மென்று எழுகிறது அம்மாவின் வாசனை. என்னைப்பொறுத்தவரை எந்தவொரு கோப்பியும் அம்மாவின் கோப்பிக்கு ஈடாக இருந்ததில்லை. கப்பில் ஒருகரண்டி கோப்பியைப் போட்டு, கொதிநீரை ஊற்றி எடுத்துக்கொண்டு கதிரையில் அமர்கிறேன். அலையலையாகப் பரவுகிறது அம்மாவின் வாசம்.

எப்போதாவது அம்மா தொலைபேசுவார். பேசும் போது குரல் அடைத்தோ, இரண்டு இருமலோ ஒரு தும்மலோ போட்டால் போதும் அம்மாவின் அமைதி போய்விடும் நான் செய்வேன் அம்மா என எத்தனை மறுத்தாலும் உனக்கொண்டும் தெரியாது கம்மாயிரு என்பார்.

பின் ஒரு வாரத்தில் அம்மாவின் கோப்பி தபாலில் வரும் அம்மாவின் பிள்ளைகள் சிறந்த கல்வி, உயர் பதவிகள் என்று இருந்த போதும் அம்மாவைப் பொறுத்தவரை அம்மாவைத்தவிர பிள்ளைகளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது.

என்னைக்குறித்துப் பேசுகையில், என் வயிற்றில் பிறந்திருக்க வேண்டியது தவறிப் போச்சு என்று இன்றுவரை நிறுத்தாமல் சொல்லும் அம்மாவுக்கு, இந்தப்பிறவியில் பெறாததெல்லாம் அடுத்த பிறவியில் அடைந்து விடுவேன் என்ற ஒரு பெரிய நம்பிக்கை உண்டு. அப்போது எனக்கது சிரிப்பு வரும்.

நான் அம்மாவின் கைக்குள் இருந்த, அம்மா சிக்குப்பிரித்துத் தலைவாரியா, உருண்டை பிடித்து உண்ணக்கொடுத்த, காலத்தை விட என் பிள்ளைகள் வளர்ந்து, அன்றைய

அம்மாவை விட இன்றைய நான் முத்தவளாகி, இந்த உலகை, வாழ்வின் பெயரால் அது தந்த அனுபவங்களை அம்மாவை விடக் கனிப்பாக நான் பெற்று விட்ட பிறகும், அம்மாவைப் பொறுத்தவரை அவள் சின்னப்பிள்ளை அவளுக்கொன்றும் தெரியாது தான்.

பிள்ளை என்று வந்து விட்டால் சில பெற்றோர்க்குத் தம் முதுமையின் பலவீனம் உணர்வதில்லை. கோப்பியை உறிஞ்சுகிறேன். மென் சூட்டில் நுரைபீரலை இதமாக்கிக்கொண்டு தொண்டையில் இறங்குகின்றது. ஒவ்வொரு முறை அனுப்பும் போதும் மகள் சொல்வாள் இந்தக் கோப்பி செய்யும் முறையை பாட்டிபிடம் கேளுங்கோம்மா என.

அம்மா அதற்குள் மொசுமொசுக்கை, தூதுவளை, ஏலம், வேர்க்கொம்பு, மல்லி, நற்சீரகம், அதிமதுரம் என எதுவோ எல்லாம் போடுவார். அவர் போடும் இன்னொன்று உண்டு அது தான் அந்தக் கோப்பியின் பிரத்தியேகம் என்பேன்.

என்னம்மா?/ மகள் அடுத்தொரு பிறவி என்பது வெறும் நம்பிக்கை தானே இருந்தால் நல்லாயிருக்கும் என்ன?/ நான் புரியல்லம்மா/ மகள் புன்னகைக்கிறேன். அது போல வார்த்தைகளற்ற பதில் வேறில்லை.

நம்மைப் புரிந்தவர்கள், நமக்குப் பிடித்தவர்கள் இல்லாமல் போகப்போக இந்த வாழ்வு அன்னியமாகத் தொடங்குகிறது.

“நேற்றிரவு பயணம் புறப்பட்ட சினேகிதி
பாதுகாப்பாக வீடடைந்திருப்பாளோ?”
யோசினை வந்து திடுக்கென விழித்தேன்.
வெள்ளை வந்த முழிப்பில் நானென்ன செய்ய?
வெளியே நடமாடமுடியாத இருட்டு.
வீட்டில் எல்லோரும் நித்திரை.

குவிந்து கிடக்கும் பாத்திரங்களைக் கழுவினால்
சத்தங் கேட்கும்
(சமையலறையில் சத்தமில்லாமல்
பாத்திரங்களைப் பதவிசாகக் கையாளத் தெரியாது)

அந்த “மேஜை மேஜை தான்” (Peter Bichel)
கதையை மறக்க முடியவில்லை.
கவிதையைப்போலொரு கதை.
திரும்பவும் எடுத்துப்படிக்கிறேன்.

இந்நேரத்துக்கு யார் விழித்திருப்பார்கள்?
அக்கதையைத் தொட்டுக் கதைக்கவேண்டும்.
நேரத்தைக் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால்
கீழ்த்திசையில் தோழி எவளாவது எழுந்திருப்பாள்.
கூப்பிடலாமா?
அங்க இப்ப என்ன நேரமாயிருக்கும்..
திட்டத்தான் போகிறாள்.

உனக்கு எப்ப பார் கதை, கவிதை, புத்தகம்,
நாடகம் சினிமா தானென்று
சலித்துச் சொல்லியிருக்கிறாள்.
ம்.. எனக்கும் என்ன தான் தெரியும்?
மேசையில் சில புத்தகங்கள் சிதறிக்கிடக்கின்றன.
குடித்து முடித்த தேநீர்க் கோப்பை காய்ந்துவிட்டது.
“சிந்தித்தது போதும் எதையாவது எழுதுவம்”
கண்ணாடியைப் போட்டுக்கொண்டு
சில பல சொற்களைத் தேடுகிறேன்.

Jacques Prévert ஞாபகத்திற்கு வந்தார்.
ஐயோ நானென்ன செய்ய!
“சொற்களை” அலமாரியில் தேடியெடுக்கிறேன்
முதலாவது கவிதையின்
இறுதிவரிகளுள்ள பக்கம் திறந்தது.
“எங்களை உறைந்துபோக விட்டுவிடாதே
மிகத் தொலைவிலும் எப்போதும்
எங்கிருந்தாலும்
இருக்கிறாய் என்று தெரிவி
காலந்தாழ்ந்து ஒரு வனத்தின் மூலையில்
நினைவின் கானகத்திலிருந்து
திடீரென்று வெளிப்படு
எங்களுக்குக் கரம் நீட்டு
எங்களைக் காப்பாற்று”

“காவிமமா நெஞ்சின் ஓவியமா
அதன் ஜீவியமா தெய்வீக காதல் சின்னமா”
என்ற மருதகாசி வரிகளுக்கு கே.வி மகாதேவன்
இசையமைத்து, C S ஜெயராமன், சுசீலா ஆகி-
யோர் பாடிய காலத்தால் அழியாத பாடல்
பாலை விளக்கு படத்தில் இடம்பெற்றதாகும்.

படக்காட்சியின் போது சிவாஜி மற்றும் M.N.
ராஜம் முகலாய பேரரசர் சாஜஹான் மும்தாஸ்
மஹல் பாத்திரங்களில் தோன்றி நடத்தனர்.
தாஜ்மகாலை அழகாகக் காட்சிப் படுத்திய
திரைப்படங்களில் இந்த பாடலும் ஒன்று
எனலாம். நுண்ணறிவும் ஆளுமையும் மிக்க
மும்தாஜின் வரலாறு தாஜ்மஹாலை மட்டும்
மையப் படுத்தியது அல்ல. முகலாய பேர-
ரசில் மிகவும் அதிகாரமிக்க Diplomatic Perso-
nality ஆளுமையாக Empress Mumtaz Mahal
விளங்கியுள்ளார். ராஜீய விடயங்களில் பல
முக்கியமான பாத்திரங்களை வகித்துள்ளார்.
இதைவிட இந்தியாவின் உணவு கலாச்சாரத்தின்
முக்கிய அடையாளமாக விளங்கும் பிரியாணி
முதன்முதலில் சமைக்கப்பட்டது இவரது Royal
Eddict மூலமாகவே. Military Barracks களுக்கு

பிரியாணி

M.A.Y.Arafath

நேரடியாக விஜயம் செய்து அவதானிக்கும்
பழக்கம் கொண்ட பேரரசி மும்தாஸ் அங்கே
அதிகமான வீரர்கள் போசணை ஊட்டக்
குறைபாடு காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட நிலையில்
இருப்பதை அவதானித்து அதற்கான தீர்வாக
அதிக புரதச்சத்து நிறைந்த இலகுவாக ஜீரணிக்க
சூடிய உணவை உருவாக்கும் முயற்சியை
மேற்கொண்டார்.

தனது அரச சமையல்கூடத்தில் இருந்து மிகவும்
சிறந்த Royal Chef அணியை வைத்து தயாரித்த
பரிசார்த்த முயற்சியே நவீன பிரியானியை
தனித்துவமான உணவாக மாற்றியது.

இதற்கு முன்னர் கூட மத்திய ஆசியா, ஈரான்,
துருக்கி, தென்னிந்திய பகுதிகளில் இறைச்சி
மற்றும் அரிசி சேர்த்து சமைத்த உணவுகள்
பழக்கத்தில் இருந்து வந்தன.

தமிழகம் மலபார் பகுதிகளில் ஊன்சோறு
இதற்கு ஒரு உதாரணம் ஆனால் பிரியாணி
சுவையும் மணமும் குணமும் Reformulation
செய்யப்பட்டது முகலாய சமையல் கூடங்களில்
தான். இந்திய உணவுகள் குறித்து வரலாற்று
ஆய்வு செய்த கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக
வரலாற்று ஆசிரியர் Dr Elizabeth Collingham
அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.
இன்று பிரியாணி என்பது Global Sensational
Food ஆகி மாறி விட்டது.

மொளவிக் கம்பும் வாவ் குரல்கள்

நேர்வேயில் பல கிறிஸ்தவ வானொலி நிலையங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன.

2024 புத்தாண்டின் பின்னர் பல வானொலி நிலையங்களை நிலைய உரிமையாளர்களே நிறுத்தியுள்ளனர்.

Kristenradio Vest ஒத்துழைப்பில் உள்ள ஐந்து உள்ளூர் வானொலி நிலையங்கள் DAB இல் தங்கள் ஒலிபரப்பை நிறுத்தியுள்ளனர்.

Kristenradio Vest 2016 ஆம் ஆண்டில் DAB வானொலியில் தமது சேவையை பேர்கன் நகரில் உள்ள ஏழு கிறிஸ்தவ உள்ளூர் வானொலி நிலையங்களான City Radio, Godt Nytt Radio, Kanal 7, Radio Bølgem, Radio Fana, Radio Osterøy og Radio PR ஆகியவற்றை ஒன்றுசேர்த்து நடாத்தி வந்தது.

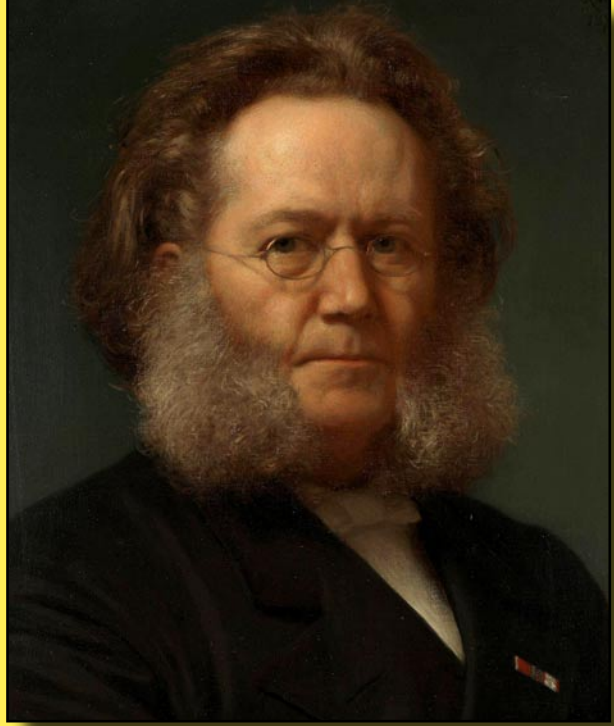
முதல் ஆண்டில், உள்ளூர் வானொலிகளின் சங்கம் FM மற்றும் DAB+ இரண்டிலும் ஒரே நேரத்தில் ஒலிபரப்பை செய்து கொண்டிருந்தது.

ஆனால் Radio Bølgem மற்றும் Radio Osterøy ஆகியன முன்னரே தங்கள் வானொலி சேவைகளை மூடிவிட்டனர். நிதி மற்றும் பணியாளர் பற்றாக்குறையே நிறுத்துவதற்கும், புத்தாண்டு முதல் அவற்றை மூடுவதற்கும் காரணமாக அமைந்தது. இதை Kristenradio Vest தனது இணையதளத்தில் தெரிவித்துள்ளது.

Radio Bølgem 38 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஒலிபரப்பு சேவையை நடாத்திய பின்னர், 31.08.2020 அன்று ஒலிபரப்பை நிறுத்தியது. இங்கு பேர்கன் Radio Tabemaklet என்ற கிறிஸ்தவ வானொலி, ஏப்ரல் 1982இல் பேர்கன்பகுதியில் அதன் ஒலிபரப்பை ஆரம்பித்தது. நேர்வேயில் ஒலிபரப்பப்பட்ட முதல் உள்ளூர் வானொலி நிலையங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். அதேவேளை பேர்கனில் உள்ள பழமையான கிறிஸ்தவ உள்ளூர் வானொலி நிலையமாகவும் பெயர்பெற்று இருந்தது. ஆயினும் தனது சேவையை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளது.

இதற்கான முக்கிய காரணம் நிதி நெருக்கடியாகும். அத்துடன் விளம்பரங்கள், நன்கொடைகளின் உதவியினால் தான் வானொலி சிறப்பாக சேவையாற்றியது. ஆனால் அது படிப்படியாகக் குறைந்துவிட்டது. நாங்கள் பல சான்று பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளோம், ஆனால் இப்போது அவை முடிவுக்கு வந்துவிட்டன என்று வானொலி பொறுப்பாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

நவீன நாடக இலக்கியத்தின் தந்தை Henrik Johan Ibsen

யூலியஸ் அன்ரீனி

Henrik Johan Ibsen அவர்கள் மார்ச் 20, 1828 ஆண்டில் Skien, Norwayஇல் பிறந்தவர். இவர் சிறந்த நாடகாசிரியரும், கவிஞரும் ஆவார். இவர் தேசிய அளவிலும் சர்வதேச அளவிலும் பெரும் முக்கியத்துவம் பெற்றவர்.

மேலும், வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியருக்குப் பின் நாடகங்களில் சிறந்த நுட்பங்களை பாவித்தவர் இவரே எனலாம். இச்சன் பல சிறந்த நவீன நாடகங்களை படைத்தவர். அவற்றுள் Brand, Peer Gynt, En folkefiende, Kejser og Galilæer, Et dukkehjem, Hedda Gabler, Gengangere, Vildanden og Rosmersholm போன்ற நாடகங்கள் உலகப் புகழ் பெற்றவை.

1850களில் நாடகமே தனது உலகம் என, அதற்காய் கடுமையாக உழைத்தார். 1860ம் ஆண்டுக்கு பின்னர் யேர்மனி, இத்தாலி போன்ற நாடுகளிலும் வாழ்ந்து நாடக இலக்கியத்துள் தன்னை நிறுத்திக் கொண்டார்.

அவரது பிற்கால நாடகங்கள் மிகவும் யதார்த்தமான மற்றும், உளவியல் பாணியில் எழுதப்பட்டுள்ளனம குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிக்கவில்லை. சோர்வு மேலிட நிறுத்தி விட்டேன், பிறகு படிப்போம் என்று ஒரு பெண்மணியின் கதை என்ற தலைப்பில் ஓர் எளிமையிருந்தது. சிரமப்படாமல் தேர்ந்தெடுத்த சாதாரண தலைப்பு. பக்கங்கள் எழுபது தான். ஆனால், எழுநூறு பக்கங்கள் போன்ற ஆழமான, இயல்பான உணர்வுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு எம்மைக் கதைக்குள் உலவ விட்டது தனிச்சிறப்பு.

கொஞ்சப்பக்கங்கள் என்றாலும் பலவித உணர்ச்சிக் கலவைகளை எனக்குள்ளே பரவவிட்ட இவரின் எழுத்தாற்றல் எல்லோருக்கும் கைவரக் கூடியதல்ல. வலிந்து, வில்லங்கமாக எழுதித்தள்ளுவோர் இந்த நூலைப் படிப்பார்களாக. தாயார் இறந்தபின்னான ஒரு நாளில் அன்னி எர்னோ தாய் கடைசியாக வசித்து இறந்த முதியோர் இல்லத்தைப் பார்க்க வருகின்றார்... “அந்தக் கட்டிடம் பிரகாசமாகத் தெரிந்தது. வாருங்கள் என்று அழைப்பதுபோலிருந்தது. என் அம்மாவின் பழைய அறையில் விளக்கு எரிந்தது. முதல்தடவையாக எனக்கு வியப்பு. அவள் இருந்த இடத்தில் வேறு யாரோ வந்திருந்தார். இருபத்தியொன்றாம் நூற்றாண்டில், ஒரு நாள் நானும் அந்த இல்லத்தில் என்னுடைய குட்டைத் துண்டை விரித்துக்கொண்டும், மடித்துக்கொண்டும், உணவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டும் இருப்பேன்... அங்கில்லையென்றால் வேறு எங்காவது” எவ்வளவு ஆதங்கம் அவருக்கு.

கம்பீரமாக, வலிமை கொண்டவராக வாழ்ந்த அன்னையின் முதுமைக்காலம் ஓய்வு இல்லத்தில் அடக்கிப்போனதில் அவருக்குப் பெரிய துயரமுண்டு. ஞாபக மறதியோடும், இயலாமையோடுமிருந்த தன்னைப் பெற்றவளை அங்கு

சேர்ப்பதை அவர் ஆரம்பத்தில் விருப்பாத போதும், நடைமுறைச் சிக்கல்களால் வேறு எதுவும் செய்யமுடியாத கவலையோடு, தாயின் விருப்பமின்மை புரிந்தும் இதை அவர் செய்யவேண்டி வந்தது.

தாய் மீது தான் கொண்ட பற்றை இப்படி வெளிப்படுத்துகின்றார்,, “அவள் இறந்துபோவதை நான் விருப்பவில்லை. அவளுக்கு உணவு ஊட்டுவது, அவளைத் தொடுவது, அவள் சொல்லுவதைக் கேட்பதெல்லாம் எனக்குத் தேவையாயிருந்தது. பல தடவை அவளை வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் நானே பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற விருப்பம் வரும். ஆனால், அது என்னால் முடியாது என்று உடனே விட்டுவிடுவேன். அவளை முதியோர் இல்லத்தில் சேர்த்து ஒரு குற்ற உணர்ச்சியைத் தந்தது என்னவோ உண்மைதான். முதுமை இவ்வளவு கொடியதா...?”

இப்புத்தகத்தைப் படித்து முடித்தபின்னும் என்னால் ஒரு சமநிலைக்கு வர முடியவில்லை. கண் கலங்கியபடியே அமர்ந்திருந்த வேளை, கதவைத் திறந்துகொண்டு மகள் வந்தாள். நான் அழுகின்றேன் என்று பதறியவளுக்கு இந்நூலைக் காட்டினேன். அவளுக்குக் கொஞ்சம் மகிழ்ச்சி திரும்பியது. அவளும் இப்போது நிறைய வாசிக்கின்றாள். பிரெஞ்சில் படித்தவளாதலால் அன்னி எர்னோ பற்றித் தெரிந்து வைத்திருந்தாள். அவளும் நானும் இந்தக் கதை பற்றி உரையாடினோம். இதைப் படிக்கும்போது உன் ஞாபகம் வந்ததென்றது கேட்டு நெகிழ்ந்து என்னை முத்தமிட்டாள்.

ஓடிப்பிடித்து விளையாடிய கடலில் கால்கள் புதைத்து மட்டி தேடும் பசி ஊர்ந்துக்களைத்து

உறங்கும் வெளிச்சத்தில் நண்டுகளை குறிபார்த்தும் அடிக்கிறது.

அலைகள் உப்புச் சுவையை போர்த்தி மகிழ் கரவலை கம்பாளை இழுத்து வருகிறேன் பெரும் மீன் பாட்டிற்கான பிரார்த்தனைகள் சல்லையில் தொங்கிக்கொண்டு கிடக்கின்றன

மடி ஏறி துடிக்கும் மீன்களை மாகடல் கவலையோடுதான் வழியனுப்பி வைத்திருக்க வேண்டும்.

தண்டயனாய் போகும் போதும் வரும் போதும் தேடித்தான் பார்க்கிறேன் கடலின் நிழல் இதுவரை தெரியவில்லை.

2024ம் ஆண்டுக்கான ஒஸ்கார் விருதுகள்

2024ம் ஆண்டுக்கான ஒஸ்கார் விருது வழங்கும் விழா, கடந்த மார்ச் 11ம் நாளன்று Los-Angelesஇல் நடைபெற்றது. இது 96வது விருது வழங்கும் விழாவாகும்.

இந்த விருது வழங்கும் விழாவானது திரைப்படத்துறையில் சாதிக்கும் சிறந்த கலைஞர்களை பாராட்டி கௌரவிக்கும் பணியை மேற்கொள்கிறது.

2024ம் ஆண்டில் «Oppenheimer» என்னும் திரைப்படம் 7 விருதுகளைப் பெற்று சாதனை படைத்துள்ளது.

சிறந்த படம், சிறந்த இயக்குநர் (Christopher Nolan), சிறந்த நடிகர் (Cillian Murphy), சிறந்த துணை நடிகர் (Robert Downey Jr.), சிறந்த ஒளிப்பதிவாளர் (Hoyte van Hoytema), சிறந்த திரைப்பட எடிட்டிங் (Jennifer Lame), சிறந்த இசை (Ludwig Göransson), சிறந்த படத்தொகுப்பு ஆகியவற்றுக்கு «Oppenheimer» என்னும் திரைப்படம் பரிந்துரைக்கப்பட்டு விருதுகளையும் வென்றுள்ளது.

«Poor Things» என்னும் திரைப்படம் 4 விருதுகளை வென்றுள்ளது. சிறந்த நடிகை Emma Stone, சிறந்த ஆடை வடிவமைப்பு, சிறந்த தயாரிப்பு வடிவமைப்பு, சிறந்த ஒப்பனை மற்றும் முடி அமைப்பு ஆகிய கலைத்திறன்களுக்கு

«Poor Things» என்னும் திரைப்படம் தெரிவாகி விருதினை பெற்றுள்ளது.

«Barbie» என்னும் திரைப்படம் Best Original Song: “What Was I Made For?” விருதினை வென்றுள்ளது.

சிறந்த நடிகரான அயர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த Cillian Murphy அவர்கள் விருதினை பெற்றதும், “உலகம் முழுவதும் அமைதியை ஏற்படுத்தியவர்களுக்கு இந்த விருதை அர்ப்பணிக்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறி அரங்கின் கவனத்தினை ஈத்தார்.

சிறந்த சர்வதேச திரைப்படம்:

«The Zone of Interest»

சிறந்த குறும்படம்:

«The Wonderful Story of Henry Sugar»

2024ம் ஆண்டுக்கான ஓஸ்கார் விருது, 2023 இல் வெளியிடப்பட்ட திரைப்படங்களை கௌரவிக்கும் வகையில் விருதுகள் வழங்கப்பட்டது. இந்த அக்கடமி விருதானது திரைப்படத்துறையில் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப திறன்களை ஊக்குவித்து பாராட்டும் விருதாகும்.

Irish star Cillian Murphy

“உலகம் முழுவதும் அமைதியை ஏற்படுத்தியவர்களுக்கு இந்த விருதை அர்ப்பணிக்க விரும்புகிறேன்”

–Cillian Murphy–

KANNAGI திரைப்படத்தை முன்வைத்து

கதைக்கு உள்ளும் வெளியும்

Kavitha Laxmi

கலை என்பது என்ன? பெரும்பான்மை சமூகம் விரும்புவதெல்லாம் சிறந்த கலையாகிவிடுமா? நாயக முன்னிலைப்படுத்தல்கள், சமூகத்தை ஒடுக்கும் பஞ்ச வசனங்கள், யதார்த்தமற்ற திரைக்கதைகள் தான் சிறந்த திரைப்படங்களுக்கான அடையாளமா அல்லது அளவு கோலா? பெண் உடலை வியாபாரப் பெருளாக்கும் காட்சிகளை, இலட்சியப்படுத்தப்பட்ட உடல்களை, பெண் ஆளுமையைச் சிதைத்து, நலிந்த மலினமான பாலினமாக்கும் உத்திகளை, எல்லா ஆணிகளையும் நாயகனே (ஆண்) பிடுங்குவான் என்ற பார்வையை, இரட்டை அர்த்தத்தில் வக்கிரத்தைக் கொட்டும் பாடல்களை, வசனங்களை, நகைச்சுவைகளைச் சிறந்த கலையாக்கம் எனலாமா? ஆனால் இவைதான் இன்றைய சமூகத்தில் நிலவும் “பெருங்கலை வளர்ப்பு” போக்காக இருக்கின்றது. தமிழக அரசும் தமிழ் ஊடகங்களும் தமிழ் அமைப்புகளும் எதிர்காலச் சந்ததிக்காய் வளர்த்தெடுத்துக்கொண்டிருப்பது இந்த வக்கிரங்களைத்தான்.

இத்தகைய திரைப்படங்கள் எமது சமூகத்தை உயர்ந்த சிந்தனைக்குள் எடுத்துச் செல்லாமல், ஒருவித மயக்கத்திற்குள்ளும் மந்தநிலைக்குள்ளும் வைத்திருக்கும் காலத்தின் பெரும் போதை, குழந்தைகள், இளைஞர்கள்

மற்றும் முதியவர்கள் வரை மலினமாகவும் வலிந்தும் கொடுக்கப்படும் போதை இதுதான். இப்படியான திரைப்படங்கள் தொழில்முறையையோ, பாடசாலைக் கற்கைமுறையையோ நேரடியாகப் பாதிப்பதில்லை. ஆனால் ஒரு மனிதனினுடைய, ஒரு சமூகத்தினுடைய ஆழ்ந்த தேடலையும் பெறுமதிகளையும் விழுமியங்களையும் சிதைத்துவிடுகின்றன. இதற்கு விதிவிலக்கான திரைப்படங்கள் உண்டு. ஆனால் அவை கவனம் பெறுவதே இல்லை.

கண்ணகி கவனம் பெறவேண்டிய திரைப்படம்!

கண்ணகி என்ற பாத்திரத்தின் பின்னால் இருக்கும் சமூகத்தின் பொதுவான கருத்தைத் தொடக்கத்தில் இருந்தே உடைத்துப்போடுகிறது இந்தத் திரைப்படம். கண்ணகி என்ற தலைப்பு மிகப் பொருத்தமானதும் சரியானதுமான தேர்வுதான்.

கண்ணகி என்ற பெயர், பாத்திரம் தொடர்பாக நமது சமூகம் வைத்திருக்கும் விம்பத்திற்கும், இத்திரைப்படத்திற்கும் எத்தனையோ முரண்கள் உள்ளன. ஆனாலும் இத்திரைப்படத்தில் காட்ப்பட்ட ஒவ்வொரு பெண்

கதாபாத்திரமும் கண்ணகிதான் என்பதைச் சிலப்பதிகாரரத்தின் உயிரையும் உணர்வையும் புரிந்து கொண்டவர்களால் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.

பெண்ணுடைய உடல் சார்ந்து மட்டுமே கண்ணகியைப் புரிந்து வைத்திருக்கும் எவராலும் இத்திரைக்கதையை ஜீரணிக்க முடியாது என்பது யதார்த்தம் சிலப்பதிகாரரத்தின் கண்ணகி கணவனுக்காக மதுரையை எரித்தாள் என்பதே ஒரு கருத்துப் பிறழ்வுதான். அவள் நீதி கேட்டதும் பாண்டியமன்னன் “நானே கள்வன்” என்று உயிர்துறந்ததுமே அவளுக்கான தீர்வு கிடைத்துவிடுகிறது. அன்றைய காலச் சிந்தனையின்படி கணவனை இழந்த அவளுக்கான விடயங்கள் சில கிடைக்கப்பெறவில்லை என்ற கீற்றமே அவளுடையது. அரசை, அதிகாரத்தை எதிர்த்துக் கேள்விபெழுப்பி, அதில் வெற்றியும் பெற்ற துணிச்சலுடைய பெண் என்ற கோணத்தில் கண்ணகியைப் பார்த்தல் என்ற இடத்திலிருந்துதான் இத்திரைப்படம் கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

சிலப்பதிகாரம் விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, கண்ணகி கற்பின் சின்னம் என்பதிலெல்லாம் உடன்படத்தேவையில்லை. கற்பு என்பதன் இலக்கணத்திற்கும் (தொல்காப்பியம்), சமூகம் வைத்திருக்கும் விளக்கத்திற்குமே பெரும் வேறுபாடு உண்டு. அதுபோலவே வெறுமனே சிலப்பதிகாரத்தைத் தூக்கி வீசு என்ற மற்றுமொரு பார்வையிலும் உடன்படத் தேவையில்லை.

ஒரு இலக்கியத்தை நாம் எப்படி இன்றைய காலத்திற்கு ஏற்ப பார்ப்பது என்பது முக்கியமானது. கண்ணகி திரைப்படம் சிலப்பதிகாரரத்தின் உயிர்நாடியைப் பிடித்து அழகாகக்

கையாண்டிருக்கிறது.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாவது என்பதும், உரை சால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவது என்பதும், ஊழ் வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பதும் சிலப்பதிகார நோக்கத்தின் அடிப்படைக் கூற்றுக்கள்.

கண்ணகி திரைப்படத்தில் வினைகள் (வாழ்வில் நடக்கும் காரியங்கள்) என்பது எப்படியாக ஒருவர் வாழ்வை, மன நிலையை, செயற்பாடுகளை, பார்வையை, கீற்றத்தை, ஆளுமையை அதன் வழி அவளுடைய முடிவுகளை நகர்த்திக்கொண்டு செல்கிறது என்பதே திரைக்கதையின் மையமாக அமைந்திருக்கிறது.

நான்கு வேறுபட்ட பெண்களாகக் காட்டப்பட்ட “பெண்-வாழ்வின்” வினைகளை அடுக்கி ஒரே பெண்ணின் வாழ்வாக முடித்திருக்கும் உத்தி இங்கே கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வத்தியானது, ஒரு பெண் தன் வாழ்விற்கு சந்திக்கும் சிக்கல்களில் இருந்து எப்படியாக தனது இயல்புகளை மாற்றிக்கொண்டு செல்கிறாள் என்பதைக் கதையின் வேராகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அது கிளைவிட்டு பல விடயங்களைப் பரந்துபட்டுப் பேச விளைகின்றது.

வடிவமைத்திருக்கும் நான்கு பெண்களுடைய வாழ்வும் அத்தனை சுலபமானதல்ல. பெரும்பான்மைச் சமூகப் பார்வையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதும் அல்ல. அதனாந்தான் சிலப்பதிகாரம் கூட உயர்ந்தோர் ஏற்பது என்கிறது. கதையில் வரும் பெண்ணை, அவளது வாழ்வதனை உயர்ந்த சிந்தனையுடையவர் ஏற்பு என்பதில் எந்தத் தயக்கமுமில்லை. அதையும் கடந்து ஒருவருடைய

வாழ்க்கை முறையை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா என்ன? ஒரு பெண் தனது வாழ்வின் யாரும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்களைக் கடக்க வேண்டாமா? பிறருடைய எதுவித அங்கீகாரமும் அவசியமற்றது என்ற ஒரு கட்டத்தைப் பெண் அடைவாள். அதுவே நதியாக வரும் கதாபத்திரத்தின் மூலம் அறிமுகமாகத் தொடங்குகிறது.

பெண்கள் சார்ந்து பேசும் படம்தான் எனினும், ஆளுமையான ஆண்களைப் பற்றியும் பேசுகின்றமை இத்திரைப்படத்தின் வெகுசிறப்புகளில் ஒன்று. எதையும் உயர்த்தாமல், எதையும் தாழ்த்தாமல் வாழ்வின் இயல்புகளை எப்படி ஏற்று நகர்த்துவது என்பதைக் கலைத்துவமாகச் சித்தரித்திருக்கின்றமை, தமிழ் திரையுலகு கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முக்கிய விடயம். கதாநாயகர்களும் இயக்குனர்களும் கதையாசிரியர்களும் முதலில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பொருள்.

இங்கே எதுவும் புனிதப்படுத்தப்படவில்லை. பெண்களை மலிவப்படுத்தும் எழுதப்படாத நடைமுறைகளை, நம்பிக்கைகளைப் போகிற போக்கிற் தகர்த்தெறிகிறது. நான்கு பெண்களின் வாழ்க்கையை மையமாக வைத்துச் சற்றும் பிரச்சாரமோ பிசிரோ இன்றிப் பேசுகிறது. எத்தனையோ மனித அகங்களை, பெண் ஒருக்குமுறைகளை, சமூகத்தின் சீர்கேடுகளை, ஆதிக்கச் செயற்பாடுகளை, சடங்குகள் என்ற பெயரில் நடக்கும் அநியாயங்களை உடைத்துப்போடுகிறது.

சேர்ந்து வாழ்வதில் இருக்கும் ஒருவன் தன் காதலியிடம் ஒரு மோதிரத்தைக் கொடுத்து, மணம் புரியக் கேட்கிறான். வேண்டாம் என்றால் மறுத்துவிட்டு நகர்வதுதானே பண்டி. அதைவிடுத்து மோதிரத்தைக் காலால் உதைத்து வீழ்த்தி ஒரு குத்தாட்டம் போட்டு ஒருவனை அவமதிப்பது என்ன மனநிலை? திருமணம் செய்யக் கேட்ட ஒரு ஆண்மகனை

இப்படியா நாத்துவது என்ற கேள்வி இக் காட்சியைப் பார்த்தபோது எனக்கும் தோன்றியதுதான். ஆனால் யோசித்துப் பார்த்தால், இந்த சமூகத்தில் எத்தனை மனைவியர் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். எத்தனை பெண்களின் மேல் அசிட் ஊற்றப்படுகிறது. எத்தனை பெண்கள் ஆணவக்கொலை, சிசுக்கொலை என்று உயிர் பறிக்கப்படுகின்றனர். எத்தனை பெண்கள் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். ஒரு பெண்ணின் ஒரு உதை மட்டும் ஏன் எம்மை இத்தனை கோபப்படுத்துகிறது? இந்த இடத்தில் நதி என்ற இக்கதாபத்திரத்திற்கு மனஅழுத்தம் இருப்பதாகக் காட்டியிருக்கத் தேவையில்லையோ என்பது எனது கருத்து. மனஅழுத்தம் இல்லாவிடினும் “இப்படித்தான் நதி” என்ற மிடுக்கைச் சற்று குறைத்துவிட உணர்வு எனக்கு.

சமூகத்தின் அந்தஸ்து, சொத்துரிமை, திருமண ஒப்பந்தம் போன்றவற்றின் பின்னணியில் எப்படியெல்லாம் பெண்ணுடைய பிறப்புறுப்பு சம்பந்தப்படுகிறது என்ற விடயம் காட்சியாக்கப்பட்ட விதம் சிறப்பு. தாலி எதற்கு என்ற கேள்விக்கு, சங்கிலியாற் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரு நாயையும் சங்கிலியாற் கட்டப்படாத ஒரு நாயையும் நோக்கி காட்சி நகர நான் சிரித்தே விட்டேன். தொடர்ந்து “சூ..போ” என்பது மட்டுமே பதிலாக வருகிறது. தாலியின் இருப்பினை இதைவிடக் காத்திரமாக எப்படிச் சொல்லிவிட முடியும்? இனி தாலிகளைக் காணும் போதெல்லாம் கட்டப்பட்ட மற்றும் கட்டப்படாத நாங்களின் காட்சி கண்முன் வருவதைத் தவிர்க்க முடியாது என்றே நினைக்கிறேன்.

எப்போதும் கதாநாயர்களையே கொண்டாடும் சமூகம் இயக்குனர்களைப் பெரியதாகக் கண்டுகொள்வதில்லை. இப்படியான இயக்குனர்களைக் கவனிக்கத் தொடங்குவோம். பெண் உலகு சார்ந்த ஆழ்ந்த கவனிப்பிற்கு மனம் நிறைந்த வாழ்த்துகள் யஸ்வந் கிஷோர். உங்கள் முகம் தனியாகத் தெரிகிறது.

நேமி என்கிற தர்ஷி

தமயந்தி எழுதும் தொடர்-6

கரங்களைக் கோர்த்தபடியே தொடர்ந்தது எம் இருவரதும் கரைநீளப் பயணம். கிழக்கில் அந்தப் பிரகாசமான வெள்ளி தோன்றியது. அவள்தான் முதலில் கண்டாள்.

“நீ கூறிய நட்சத்திரப் பட்டியலில் இதுவும் உண்டோ பார் தங்கராசு” கிழக்கில் தோன்றிய அந்த வெள்ளியைக் குறித்து என்னிடம் கேட்டாள்.

“ஆமாம், இதுதான் செட்டியைக் கொன்ற வெள்ளி”

“இதுவொரு காரணப் பெயராக இருக்குமே..?”

“ஆமாம், அது ஒரு கதை. சொல்லட்டுமா?”

“வேண்டாம் தங்கராசு, நட்சத்திரங்களையாவது விட்டு வையுங்கள். அவை அங்கேயே இருக்கட்டும். எங்கோ வெகுதொலைவிலுள்ள நட்சத்திரத்துக்கும் கொலைகாரப் பெயர் சூட்டி விட்டார்கள். பாவம் அந்த நட்சத்திரம், தனக்கு இப்பொரு பெயர் வைத்திருப்பதை அறிய மாட்டாது. சரி..., கிழக்கில் இது தோன்றும் காலத்தைக் குறித்து வேண்டுமானால் ஏதாவது கதை சொல்”

“விடிவெள்ளி கிழக்கில் உதிப்பதற்கு ஒருமணி நேரத்துக்கு முன்னால் இந்த வெள்ளி தோன்றும். விடிவெள்ளிபோல் இதுவும் பிரகாசமானது. இதனை விடிவெள்ளி என நினைத்து ஏமார்ந்த வியாபாரியின் கதைதான் செட்டியைக் கொன்ற வெள்ளி என்ற காரணப் பெயர்”

“தங்கராசு... கதை வேண்டாம் என்று சொன்னேன் அல்லவா?”

“சரிதான், மன்னிக்க வேண்டுகிறேன் எனதுருமை இளவரசி நேமி...”

சிறிது தூரம் நாங்கள் இருவரும் மௌனமாகவே நடந்தோம். இருவரின் கரங்களும் ஒன்றையொன்று விட்டகலவில்லை. அவை தமக்குள் ஒரு இறுக்கத்தை வரவழைத்து, வாஞ்சையோடு பற்றியிருந்தன.

செட்டியைக் கொன்றவெள்ளி ஒருபனை உயரத்துக்கு எழுந்தபோது எமது வடக்கு நோக்கிய பயணத்தின் கரைவழி வலதுபக்கமாக மெல்லமெல்ல வளைந்து கிழக்கு நோக்கிய பாதையாக விரிந்தது. ஆமாம், நாங்கள் இருவரும் ஒரு குடாவுக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

அந்தக் குடாக்கரையை நிரைத்து நின்ற பன்னை மரங்களின் ஒதுக்கில் சற்றுமுன்புதான் யாரோ குளிரகாய்வதற்காக மூட்டிய நெருப்பின் மீதி தணல் தகித்தபடி மெல்ல மெல்ல அடங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவதிக்கடல் மீன் வேட்டைக்காகக் கடலை நோக்கிப் புறப்பட்ட மீனவர்கள் யாரோ மூட்டிய நெருப்பாகத்தான் இது நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும் என நான் நினைத்துக் கொண்டேன்.

அந்த நெருப்பின் அயலில் இருவரும்

அருகருகாக அமர்ந்து கொண்டோம் தணலின் வெக்கையும், கதகதப்பும் எமக்கு அளப்பரிய சுகத்தை அள்ளித் தருவதாக இருந்தது. குளிரை அகலவைத்த நெருப்பின்மீதி புதிதாக ஒரு பிரச்சனையை உண்டு பண்ணியதை உணர்ந்து கொண்டேன். பசி. மெல்லியதாக பசி வயிற்றைப் பிராண்டத் தொடங்கியது.

“உனக்குப் பசிக்கவில்லையா எனது நேசத்துக்குரிய இளவரசி நேமி?”
 “மெல்லியதாக உணர்கிறேன். ஆனாலொன்று தங்கராசு, மீண்டும் தயவாகக் கேட்கிறேன் நீ இப்படி இளவரசி என்று அழைப்பதை நிறுத்து. இப்படி நீ என்னை அழைப்பதைக் கேலி செய்வதானது போல உணர்கிறேன்”
 “சரி இளவரசி....., தங்கள் கட்டளை அடியேனின் பணிதலாகட்டும்”
 “தங்கராசு...!!!”
 “சரி நேமி. மன்னிக்க”

காலம் கடலோடிகளின் வழியாக எமக்குத் தந்தருளிய இந்த நெருப்பில் எதையாவது வேகவைத்துச் சாப்பிடலாமென சிந்தனை பணித்தது. நேமியை அந்த நெருப்பின் சூட்டில் அமர்ந்திருக்கச் சொல்லிவிட்டு, ஒரு நெருப்புக்கொள்ளியை எடுத்துக்கொண்டு

கரைநீளம் சற்று நடந்தேன். ஓரிடத்தில் பெருமணந்திட்டின்மேல் விரல்களால் வரைந்துபோல் சில கோடுகள் வரையப் பட்டிருந்தன. சந்தேகமில்லை... ஆமை முட்டைகள் இருக்கும் அடைப்பொத்தல் என்பதை உடனேயே அடையாளம் காண முடிந்தது.

நெருப்புக்கொள்ளியை மணலில் நிமிர்த்தி நாட்டிவிட்டு, அந்த மணல்மேட்டுப் பகுதியை இரண்டு கைகளாலும் தோண்டித் தொடங்கினேன். ஒரு அடி ஆழம்தான் தோண்டியிருப்பேன்.... நிறைய முட்டைகள். சுமார் நானூறு முட்டைகள் இருக்கக்கூடும். நான்கு முட்டைகளை மட்டும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டும் தோண்டிய மணலை வழித்துமுடிவிட்டு எமதுஇருப்பிடத்தை நோக்கி நடந்தேன்.

குடாக்கரையின் கடலோரமாக மனிதர்களின் பேச்சொலிகள் கேட்டன. மனிதக் குரல்கள் கேட்ட திக்கை நோக்கி நடந்தேன். இரண்டு மீனவர்கள் கடலில் தமது வேட்டையை முடித்துக்கொண்டு கரை திரும்பியிருந்தனர். தமது சிறுபடகைக் கரையில் நங்கூரமிட்டுக் கொண்டிருந்த அவர்களின் அருகில் சென்றேன். ஒரு இளந்தாரிக் கடலோடியும், ஒரு எழுபதுக்குமேல் மதிக்கத்தக்க முதிய கடலோடியும் தமது அன்றையத் தொழில் முடித்து கரை வந்து சேர்ந்திருந்தனர்.

அவர்கள் தங்களது சூழலாம்பு வெளிச்சத்தில் என்னைக் கண்டு கொண்டனர். முதிய மீனவர் தனது கையிலிருந்த சூழலாம்பை உயர்த்தி என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார்,
“ஆரு மோனே நீ...? விடியமுன்னம் வந்து கரயில நிக்கிறாய்..., பத்தியம் கித்தியம் ஏதாவது வேணுமா மோனே...? பத்தியக்கறிக்கு மீன் ஏதாவது வேணுமா...?”

“இல்லை ஐயா, நாங்க ரெண்டுபேர் கிழக்குத் திக்கிலயிருந்து கரநீளப்பயணம் வந்தனாங்களையா. ரெண்டுபேருக்கும் நல்ல பசி. அதுதான் ஏதாவது சுட்டுத்தின்னலாமெண்டு தேடினம்..... நாலு ஆமைமுட்டைதான் அம்பிட்டது... உங்களட்ட ஏதாவது கிடைக்குமாய்யா...?”

“அட தம்பி, பசிக்குத் தராமல் நாங்கென்ன மாடமாளிகயா கட்டப்போறம்..? முதல்ல அந்த ஆமமுட்டயள எடுத்த இடத்தில கொண்டுபோய் வச்சவிடு ராசா.... அதுகளினர் கரைகளெல்லாத்தயும் மனிசர் பிடிச்ச வேலி அடைச்ச கொட்டலுகள் கட்டிப்போட்டம் ஆமைகள அகதிகளா கடல் கடக்க வச்சிட்டம் மிச்சமிருக்கிற முட்டயளயும் ஏன்ராசா நாமளே சுட்டுச் சாம்பலாக்க வேணும் சுட்டுத்தின்ன நான் தாறன் அந்த முட்டயள எடுத்த இடத்திலயே வச்சப்போடு தம்பி. சுடுகிறதுக்கெண்டால் ம்... இப்ப பிடிச்ச நல்ல உயிர்க் கயக்குட்டி கிடக்கு. நல்லாயிருக்கும்”

சொல்லிக்கொண்டே மீன்களின் மத்தியில் விறைப்பாய்க் கிடந்த ஒரேயொரு கயல்மீனை அந்த மூத்த கடலோடி கையில் எடுத்து என்னிடம் நீட்டினார். வாங்கிக் கொண்டேன்.

இந்த இடத்தில் பத்திய மீன் பற்றிச் சொல்லித்தானாக வேண்டும் குழந்தை பெற்ற தாய்மாருக்கான பத்தியக்கறி மீன்களை மிகுந்த மனநிறைவோடும், கடமையுணர்வோடும் இலவசமாகவே கொடுப்பவர்கள் மீனவர்கள். அவை காயம் படாமலும், மீனின் சுவாசப்பூவில்கை படாமலும், சூரிய ஒளி படாமலும் இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருப்பார்கள்.

இத்தகைய பத்திய மீன்களைத் தேர்வு செய்வதிலும் கண்காணிப்பாக இருப்பார்கள். வலையில் சிக்குண்டு, செதில்கள் உதிர்ந்து இறந்து நீண்ட நேரமான மீன்களை பத்தியக் கறிக்குக் கொடுப்பதைக் கண்டிப்பாகத் தவிர்ப்பார்கள். இறந்தபின்னும் விறைப்பாகக் இருக்கும் மீன்களே பத்தியக் கறிக்கு உகந்ததாகக் கணிப்பார்கள். அதிலும், பத்தியக் கறிக்கான மீன்கள் என ஒருசிலவகை இனங்களே உவப்பானதாக அவர்களது தேர்வு இருக்கும் கிளக்கன், நகரை, செலுவன், பிள்ளைமுரல், திரளி, சல்லி, விளை, ஓரா, மிளகொட்டி, குதிப்பு என கிரந்தி எண்ணைத் தன்மையற்றதும், இரத்தக்கனதியற்றதும், புரதம் அதிகமாகக் காணப்படுவதுமான ஒருசில மீன்களே பத்தியக் கறிக்கு உகந்தவை என்பதை பாரம்பரிய நாட்டுமருத்துவ அறிவாக அவர்கள் நன்கே அறிந்து வைத்து வாழ்பவர்கள். அதுபோலவே பசி என்று வருபவர்களுக்கு தாம் பிடித்த மீன்களில் தலைச்சன் மீனைத் தயங்காமல் எடுத்துக் கொடுக்கும் மாண்பும் இவர்களுக்கே உரித்தானது. அதேவேளை, இப்படி இலவசமாக பத்தியமீன், பசியாறக் கறிமீன் கொடுக்கும் அழகான பண்பாடெல்லாம் மறைந்து நாற்பது ஆண்டுகளாகி விட்டன. இப்போதெல்லாம் மானுடநேயம் மங்கிவிட்ட தராசில் நிறுவைக்கணக்கில் பணம் கொடுத்துத்தான் வாங்க முடியும் இந்த மூத்த கடலோடி அத்தகைய மானுட நேயப் பண்பாட்டின் கடைசித் தலைமுறையினராய் இருந்தபடியால்தான் இப்படி நடந்து கொண்டார்.

கடலோடிகள் இருவரும் தங்களது அன்றாட உழைப்பைப் பறியில் நிரப்பிக்கொண்டு, சூழலாம்பு வெளிச்சத்தின் வழிகாட்டலில் கரையேறி நடக்கலாயினர்.

பயணம் தொடரும்....

ஜோஹன் கால்டுங்குக்கு அஞ்சல்

JOHAN VINCENT GALTUNG

கால்டுங்கும் ஈழத்தமிழரும்

34 இலங்கைப் பயணங்களும்

மீதலங்கோ தெய்வேந்திரன்

புகழ்பெற்ற நோர்வேஜியப் பேராசிரியரும் முரண்பாட்டுக் கற்கைகள் துறையின் தந்தை என அறியப்பட்டவருமான ஜோஹன் கால்டுங் (Johan Galtung) தனது 93வது வயதில் பாரும் நகரில் கடந்த பெப்ரவரி மாதம் 17ம் திகதி காலமானார். இலங்கையுடனான அவரது உறவு மிகவும் நீண்டது. மிக நீண்டகாலமாக இலங்கையின் இனமுரண்பாட்டுக்குத் தீர்வு காணும் முயற்சிகளில் அவர் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார்.

ஜோஹன் கால்டுங் ஒரு நோர்வேஜிய சமூகவியலாளர். நன்கறியப்பட்ட சமூக விஞ்ஞானி. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தனது மறைவுவரை ஒரு பொது அறிவுஜீவியாக (public intellectual) இடைவிடாது பணியாற்றியவர். அமைதி மற்றும் முரண்பாடு பற்றிய கற்கை நெறியின் (peace and conflict studies) முன்னோடி. PRIO என்று அறியப்பட்ட உலகப் புகழ்பெற்ற ஒஸ்லோ அமைதி ஆய்வுக்கான நிறுவனத்தை (Peace Research Institute Oslo) 1959இல் நிறுவினார். அதன் தலைவராக நீண்டகாலம் பணியாற்றினார். 1964இல் அமைதிக் கற்கைகள் துறைக்கான முதலாவது ஆய்வறிவியல் இதழான Journal of Peace Researchஐ தொடக்கினார். இன்றுவரை அமைதி பற்றிய ஆய்வுகள் வெளிவரும் முதன்மையான இதழாக இவ்விதழ் இருக்கிறது. 1969ம் ஆண்டு ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் அமைதிக் கற்கைகளுக்கான முதலாவது பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அமைதிக் கற்கைகளை ஒரு ஆய்வுத் துறையாக வளர்த்தெடுத்ததில் கால்டுங்கின் பங்களிப்பு முதன்மையானது.

வெறுமனே முரண்பாட்டுக் கற்கைகளை ஒரு ஆய்வுத்

துறையாக மட்டும் கொள்ளாமல் அதை நடைமுறை ரீதியாகச் செயற்படுத்தவியலும் என்பதையும் காட்டியவர் கால்டுங் அவர் 1957 முதல் பிரதேசங்கள், நாடுகள், மதங்கள், நாகரிகங்கள், சமூகங்கள் மற்றும் நபர்களுக்கு இடையே 150க்கும் மேற்பட்ட மோதல்களில்/ முரண்பாடுகளில் மத்தியஸ்தம் செய்தார். இது குறித்து அவர் பின்வருமாறு கூறினார்: “உலகைக் காப்பாற்றும் கதைகளுக்கு நான் ஒருபோதும் ஆதரவாக இருந்ததில்லை. எனது பணியின் நோக்கம் என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட முரண்பாட்டை அடையாளம் கண்டு, மோதலைத் தவிர்த்து முரண்பாட்டைக் கலைத்து, ஒருவர் எந்த சமூக முரண்பாட்டைக் கையாளுகிறாரோ, அது நேரடியான அல்லது கட்டமைப்பு வன்முறையாக மாறுவதைத் தடுப்பதே.”

பேராசிரியராகவும் ஆய்வாளராகவும் அவரது துறைசார்ந்த பங்களிப்புக்கு நிகரானது ஒரு பொது அறிவுஜீவியாக அவரது பங்களிப்பாகும் நோர்வேஜிய சமூக அசைவியக்கத்தில் குறிப்பாக அயலுறவுக் கொள்கை விடயத்தில் அவரது பங்களிப்பும் தொடர் உரையாடல்களும் தொடர்ச்சியாக அதிகாரமட்டத்தை எரிச்சலுக்கு உள்ளாக்கின. அதற்கு முன்று உதாரணங்களைக் கூற முடியும்

முதலாவது, அவரால் உருவாக்கப்பட்ட PRIO காலப்போக்கில் நோர்வேஜிய வெளிவிவகார அமைச்சின் நிதியுதவியின் கீழ் பாதுகாப்புக் கற்கைகள் தொடர்பான பல ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தது. இது குறித்துக் காட்டமாக

உலகைக் காப்பாற்றும் கதைகளுக்கு நான் ஒருபோதும் ஆதரவாக இருந்ததில்லை. எனது பணியின் நோக்கம் என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் உள்ள குறிப்பிட்ட முரண்பாட்டை அடையாளம் கண்டு, மோதலைத் தவிர்த்து முரண்பாட்டைக் கலைத்து, ஒருவர் எந்த சமூக முரண்பாட்டைக் கையாளுகிறாரோ, அது நேரடியான அல்லது கட்டமைப்பு வன்முறையாக மாறுவதைத் தடுப்பதே.”

Johan Vincent Galbung.

கருத்துரைத்த கால்டுங் இவை PRIO செய்ய வேண்டிய ஆய்வுகளல்ல. பேசாமல் நிறுவனத்தின் பெயரை (பாதுகாப்பு ஆய்வுகளுக்கான நேர்வேலிய நிறுவனம்) என்று மாற்றிவிடுங்கள் என்றார். இது அத்தருணத்தில் PRIOவில் பணியாற்றியோரையும் வெளிவிவகார அமைச்சையும் எரிச்சலுக்குள்ளாக்கியது.

இரண்டாவது, நேர்வேலிய வெளியுறவுக் கொள்கை என்பது அமெரிக்காவின் நலன் சார்ந்தாக இருக்கின்றதேயன்றி நேர்வேலிய மக்கள் சார்ந்த சுயாதீனமானதாக இல்லை என்பது அவரது முக்கிய விமர்சனமாகும். குறிப்பாக ஆப்கான் மீதான யுத்தத்தில் நேர்வேலியின் பங்களிப்பைக் கடுமையாக விமர்சித்தார். 2011ம் ஆண்டு ஓஸ்லோவில் அன்டேர்ஸ் பிரேவிக்கால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பயங்கரவாதத் தாக்குதல் பற்றி 2012ம் ஆண்டு கல்டுங் ஓஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்திய உரை மிகுந்த சர்ச்சைக்குரியதாயிற்று. பிரேவிக்க இஸ்லாமிய வெறுப்பால் கொலைகளைச் செய்வதை நேர்வேலிய இராணுவம் ஆப்கானில் அப்பாவி மக்களைக் கொல்வதுடன் ஒப்பிடார் கல்டுங் இரண்டுக்கும் ஒற்றுமை இருப்பதாகவும் இரண்டும் வெள்ளை நிறவெறியின் வெளிப்பாடுகள் என்று சொன்னார். இறுதிவரை நேர்வேலிய வெளியுறவுக் கொள்கையின் காட்டமான விமர்சகராக இருந்தார்.

மூன்றாவது, இஸ்ரேல் குறித்த அவரது நிலைப்பாடு தொடர்ச்சியாக விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது. அவர் இஸ்ரேலின் இருப்பு என்பது பலஸ்தீனரின் இருப்பை உறுதி செய்யாமல் அமைதியானதாக இராது என்று சொன்னார். உலக ஊடக உலகு பெரும்பான்மையாக யூதர்களால் கட்டுப்படுத்தப் படுவதாகவும் அமெரிக்கப் முதன்மையான பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்களில் 70%மானவர்கள் யூதப் பின்னணியை உடையவர்கள் என்றும் உலகநிதி நிறுவனங்களின் மறைமுக ஆதரவு யூதர்களுக்கு

இருக்கிறது என்றும் அவர் சொன்னார். இந்த வலிமையே இஸ்ரேலைத் தக்கவைத்துள்ளது என்றும் இதனாலேயே இஸ்ரேலிய அடாவடிகள் உலகுக்குத் தெரியாமல் இருந்து வருகின்றன என்றார். இந்தக் கருத்துக்காக அவரை யூத எதிர்ப்பாளர் என்று முத்திரைகுத்தினார்கள். கடும் பிரச்சாரம் அவருக்கெதிராக நிகழ்த்தப்பட்டது.

இன்று காசாவில் நடந்தேறும் இனப்படுகொலைகளும் அது குறித்த மிகக்குறைந்த ஊடகக் கவனமும், அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் இஸ்ரேலுக்கு எதிரான மாணவர் போராட்டங்கள் மீதான அடக்குமுறையும், இப்போராட்டங்களை அனுமதித்த பல்கலைக்கழக தலைவர்கள் பதவியிலிருந்து அகற்றப்படுவதும் 2012இல் கல்டுங் சொன்னதை நினைவுபடுத்துகின்றன.

ஜோஹன் கால்டுங்குடன் இரண்டு முறை நேரடியாக உரையாடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. 2009ம் ஆண்டு இலங்கையில் யுத்தம் முடிந்த பின்பான காலப்பகுதியிலேயே இவ்வரையாடல்கள் நிகழ்ந்தன. அந்த நினைவுகளை இங்கு மிகச் சுருக்கமாகப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். முதலாவது உரையாடலின் போது நான் PRIOவில் கல்விகற்கும் மாணவனாக இருந்தேன். இரண்டாவது உரையாடலின் போது நான் நேர்வேலியத் தூதரலாயத்தின் அரசியல் அலுவல்களிற்கான சிரேஸ்ட ஆலோசகராக இருந்தேன். இரண்டு உரையாடல்களின் போதும் அவர் மிகவும் வெளிப்படையானவராக இருந்தார். தான் சொல்ல நினைத்ததை மறைக்காமல், வார்த்தைகளால் பூசிமெழுகாமல் சொல்லும் ஒருவராக இருந்தார்.

இலங்கை குறித்த ஆழமான அறிவு அவருக்கு இருந்தது. அவர் தான் 34 தடவைகள் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்ததாகவும் அனைத்தும் மிக மோசமாகத் தோல்வியடைந்தன என்றும் சொன்னார். தனது முயற்சிகள்

தோல்வியடைந்தது குறித்து அவர் வெளிப்படையாகப் பேசினார். முரண்படும் தரப்புகள் எந்தக் கட்டத்திலும் குறைந்தபட்சப் பொது உடன்பாட்டுக்குக் கூடத் தயாராக இருக்கவில்லை என்பது அவரது பார்வையாக இருந்தது.

பெளத்த மதம் குறித்து ஆழமான அறிவு அவருக்கிருந்தது. ஏனைய மதங்களை விட பெளத்தத்தில் அமைதிக்கான, முரண்பாட்டுத் தீர்வுக்கான வழிகள் இருக்கின்றன என்பது அவரது வாதமாக இருந்தது. பெளத்தம் ஒரு மதமாகவன்றி ஒரு சமூகத்துக்கு வழிகாட்டும் தத்துவமாக இருப்பது அதற்கு முக்கிய காரணம் என்று அவர் சொன்னார். இலங்கையின் சமூக மாற்றத்தில் பெளத்த அறக்கோப்பாடுகளின் வழிப்பட்ட சர்வோதய இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளை அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

இந்தப் பின்புலத்தில் தன்னை பெளத்தநாடாக அறிவித்துக் கொண்ட இலங்கையில் ஏன் இவ்வளவு வன்முறைகள் என்று நான் கேட்ட கேள்விக்கு அவரது பதில் இப்படி இருந்தது:

“இலங்கையில் பெளத்தமானது மகாவம்சத்துடன் இணைந்ததாக பயணிக்கத் தொடங்கியவுடன் மெதுமெதுவாக அடிப்படைப் பெளத்த விழுமியங்களில் இருந்து விலகத் தொடங்கிவிட்டது. அதன் பின்னர் இலங்கையின் கொள்கைவகுப்பென்பது மகாவம்ச மனநிலைப்பட்டதாக இருந்ததேயன்றி பெளத்த விழுமியங்களின் அடிப்படையிலானதாக இருக்கவில்லை. ஆனால் துரதிஷ்டவசமான மகாவம்ச வழிப்பட்ட அதிகாரத்துவத்தை நிலைநிறுத்த பெளத்தம் துணைக்கழைக்கப்பட்டு, பெளத்தத்தின் பெயராலேயே வன்முறைகள் அரங்கேறின.”

இவ்வாறு நிகழ்வது புதிதல்ல என்ற கால்டுங் இஸ்ரேலின் உருவாக்கத்துடன் ஒப்பிட்டு அதை விளக்கினார். “வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நிலத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்” (chosen people with the promised land) என்ற கற்பனைக் கருத்தாக்கம் முக்கியமானது. இலங்கையில் உள்ள சிங்கள பெளத்தர்களிடம் ஆழமாக விதைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி புத்தகவான் பெளத்தர்களுக்கான நாடாக இலங்கையை வாக்குறுதியளித்தார் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இதே இறைவனால் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நிலமே இஸ்ரேல் என்பது யூதர்களின் கற்பனாவாதமாகும். இந்தக் கற்பனைக் கருத்தாக்கம் முரண்பாட்டின் மையத்தில் இருக்கிறது என்பது கட்டுங்கின் வாதமாகும்.

எமக்கிடையிலான உரையாடலில் ஏராளமான விடயங்களைப் பேசினோம். மிகச் சுருக்கமாக சில விடயங்களை குறிப்புகளாகத் தருகிறேன். இவை குறித்து இன்னொருமுறை விரிவாகப் பேசலாம்.

- இலங்கை முரண்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சிங்களவர்கள் மட்டுமன்றித் தமிழர்களும் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டியவர்கள்.
- விடுதலைப் புலிகளின் தவறுகள் சமாதான உடன்படிக்கையின் முறிவுக்கு சம அளவில் பங்களித்தது.
- விடுதலைப் புலிகளில் பெரும்பாலானோர் (அவருடன் உரையாடிய இரண்டாம், மூன்றாம் நிலைத் தலைவர்கள்) நிரந்தரமான சமாதானத்திற்கு ஏக்கினார்கள்.
- வசதிப்படுத்துனரான நேர்வே இழைத்த தவறுகளில் முதலாவது, போர் நிறுத்தத்தையும் சமாதானத்தையும் ஒன்றாகக் கருதியமை.
- இரண்டாவது, இலங்கையின் ஏனைய சிறுபான்மையினங்களான முஸ்லீம்களையும் மலையகத் தமிழரையும் பேச்சுவார்த்தையின் பகுதியாகக் கருதாமல்.
- மூன்றாவது, ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் எதிரெதிர்க் கட்சிகளை சேர்ந்தவர்களாகவும் ஜனாதிபதி நிறைவேற்றிக்காரமுள்ளவராக இருக்கின்ற நிலையில் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான உடன்பாட்டை பிரதமருடன் எட்டியமை.
- நான்காவது, புலம்பெயர் நேர்வேவாழ் தமிழர்களின் குரல்களுக்கு அளவுக்கதிகமாக செவியாழ்த்தமை. இதனால் இலங்கையின் களநிலவரங்களில் இருந்து அந்நியப்பட்ட நேர்ந்தது.

புலம்பெயர் தமிழர்களின் அரசியல் செயற்பாடு குறித்த ஆழமான விமர்சனங்கள் அவரிடமிருந்தன. உலக யதார்த்தத்திலிருந்து விலகி, சாத்தியங்கள் குறித்த அக்கறையற்ற கற்பனாவாத தீர்வுகளில் அவர்கள் முழுகியிருந்தார்கள் என்பது புலம்பெயர் தமிழரின் அரசியற் செயற்பாடுகள் பற்றிய அவரது மதிப்பீடாகவிருந்தது. நிறைவாக தனிநாடு சாத்தியமில்லை என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார். இலங்கை போன்ற பல்லின மக்கள் வாழுகின்ற நாட்டுக்கு கூட்டாட்சித் தத்துவத்தில் அடிப்படையிலான தீர்வே சாத்தியமானதும் பொருத்தமானதும் என்பது அவரது நிலைப்பாடாகும்.

அவரது இலங்கை அனுபவங்கள் எழுத்துக்களாகவோ, நூலாகவோ வெளியாகவில்லை. தனது 34 பயணங்களில் தான் பெற்ற அனுபவங்கள் இலங்கை கொஞ்சம் வித்தியாசமானதும் சிறப்பானதுமே என்று அவர் சொன்ன வரிகள் நினைவுக்கு வரும்போது இன்னொரு மகுடவாக்கியமும் சேர்த்தே நினைவுக்கு வருகிறது: Sri Lanka: A land like no other.

யூலியஸ் அன்ரனி

ஒரு நீண்ட இடைவேளையின் பின்னர் நோர்வேயில் தயாரிக்கப்பட்ட ஆவணத்திரைப்படம் ஒன்றினைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கடந்த வாரம் கிட்டியது. திரைப்படம் பார்த்த கணத்திலிருந்தே மனதுள் ஒருவகை நெருடலாம் இருக்கிறது.

தசைநார் நோயால் (muskelsykdom) பாதிக்கப்பட்ட, ஒஸ்லோவில் வசித்த Mats Steens என்ற இளைஞனின் கதையினை Benjamin Ree அவர்கள் பார்ப்போர் மனதை ஆழத்தொடும் வகையில் இயக்கி உள்ளார். Benjamin Ree அவர்கள் நோர்வேயில் நன்கு அறியப்பட்ட சிறந்த இயக்குனர் ஆவார். நான் நோர்வேயில் பல ஆண்டுகள் "தசைநார் நோய்(muskelsykdom) மற்றும் மதியிறுக்கம் (Autisme) போன்ற காரணிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை பராமரிக்கும் பணியினை மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்த நினைவுகள் மீண்டும் என்னை வருடி, பெரும் உள்போராட்டத்தை ஏற்படுத்தியது.

நாம் இப்போ Mats Steensனுடைய கதைக்குள் வருவோம். Mats Steens அவர்கள் குடும்பத்தில் மூத்த புதல்வனாகப் பிறக்கிறார். பெற்றோர் பெரும் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கிறார்கள். மிகவும் அன்பான சூழலில் வளர்கிறார். பாலர்சுடத்துக்கு, சிறுவர் பாடசாலைக்கு செல்லும் போது, அவரால் ஏனைய சிறுவர்கள் போல் அன்றாட விளையாட்டுக்கள், செயற்பாடுகளில் ஈடுபட முடியாது இருப்பதை கண்டுபிடித்தார்கள். அதனாலே அவரது நோய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் எந்த

மருத்துவத்தாலும் அவரின் நோயினை மாற்ற முடியாது என்பதையும் உறுதி செய்தார்கள். சிறுவயதிலேயே சக்கர நாற்காலியில் இருத்தப்பட்டார். நண்பர்கள் யாருமற்று தனித்து விடப்பட்டார். இது அவரது பெற்றோரை மிகவும் கவலைக்குள்ளாக்கியது. Mats Steens உடைய உடலுறுப்புக்களில் அவரது விரல்கள் மட்டும் மிகவும் வேகமாக இயங்கியதை அவரது தந்தை அவதானித்து, அவருக்கு ஒரு கையடக்க டிஜிட்டல் விளையாட்டு கருவி (Gaming) ஒன்றினைக் கொடுக்கிறார். அதுவே அவரது பொழுதுபோக்காகியது. அந்த டிஜிட்டல் உலகில் அவர் என்ன செய்கிறார், அவர் எவ்வாறு எதற்காக அதனை பயன்படுத்துகிறார் என்பது அவரில் அதிகம் அன்பு வைத்திருந்த அவரது தந்தைக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை. அவர் நண்பர்கள் யாருமற்று, சமூக உறவற்று தனித்து விடப்பட்டுள்ளார், தனியனாக வாழ்கிறார் என்பதே அவரின் பெற்றோரின் ஆழ்ந்த துக்கமாகும்.

Mats Steens நோயின் தாக்கத்தால் 2016ம் ஆண்டில் இறந்து போகிறார். அப்போது அவருக்கு 25 வயதாகும். அதன் பின்னர் அவரது பெற்றோர் அவர் கணனி விளையாட்டில் அதிகம் ஈடுபட்டவரே, அதனுள் அவரது நண்பர்கள்

**நோர்வேயில் ஏராளமானவர்கள் பல்வேறு நோய்களால்
வேதனையோடு வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.
அவற்றினால் அக்குடும்பங்கள் சந்திக்கின்ற
சவால்களையும் காணமுடிகிறது.**

யாரேனும் இருப்பின் அவர்கள் தேடுவார்களே என நினைத்து அவரது கணனி உலகுக்குள் சென்று அவரது இறப்பு செய்தியை பதிவிட்டு, தொடர்புகொள்ள தனது ஈமெயில் விலாசத்தினையும் பதிவிட்டார். மறுகணமே ஏராளமான அனுதாப செய்திகள் வந்து குவிந்தன. அதனுள் அவருக்கு பல நாடுகளையும் சேர்ந்த ஏராளமான நண்பர்கள் உறவாடியுள்ளார்கள். அவரது கணனி விளையாட்டு நண்பர்கள் யாருக்கும் அவர் ஒரு நோயாளி என்பதும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

Mats கணனி விளையாட்டில் தனக்கென ஒரு சிறப்பான வாழ்க்கையை வாழ்ந்துள்ளார். ஒரு செல்வப்பெருக்கான வாழ்க்கையை (நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்) அங்கு வாழ எத்தனித்தார். அவர் தனக்கு வலுவான, ஆரோக்கியமான, மிகவும் கவர்ச்சிகரமான உடலை கணனியில் உருவாக்கினார். அதன் வழியாக மற்றவர்களிடம் நெருக்கமான, அன்பான தொடர்புகளை வைத்திருந்தார். பின்லாந்து நாட்டை சேர்ந்த ஒரு இளம்பெண் விளையாட்டு வழியாக தனது காதலை வெளிப்படுத்துகிறார். அது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. இருந்தாலும் தனது நிலையை தானே உணர்ந்து அவளிடமிருந்து வெளியேற நினைக்கிறார்.

அதேபோல் ஒரு தாய்க்கும் மகனுக்குமான இடைவெளியினை நீக்கி ஒன்றுசேர்க்கிறார். நல்ல நண்பர்களோடு சிறுவது, ஓடி உடற்பயிற்சி செய்வது

என சில காட்சிகள் அவரது பண்பினையும் அவரது விருப்பினையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

நோர்வேயில் ஏராளமானவர்கள் பல்வேறு நோய்களால் வேதனையோடு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவற்றினால் அக்குடும்பங்கள் சந்திக்கின்ற சவால்களையும் காணமுடிகிறது. இவ்வாறு கதையினை நகர்த்திச்சென்ற இயக்குனர் Benjamin Ree அவர்கள் Mats உடைய வாழ்வின் இரண்டாம் பகுதிக்கும் திரைக்கதையினை நகர்த்தியுள்ளார். «World of Warcraft» என்ற ஒன்லைன் கற்பனை விளையாட்டு உலகத்துள் மக்களை அழைத்து சென்றுள்ளார். அவரது விளையாட்டு நண்பர்களின் உரையாடல்கள், நேர்காணல்கள் திரையில் காண்பிக்கப்படுகின்றன.

Mats Steens உடைய ஒரு குறுகிய வாழ்வுக்கு “World of Warcraft” எவ்வாறு உதவி புரிந்துள்ளது என்பதை இயக்குனர் படம் போட்டுக் காட்டியுள்ளார் என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது. “Ibelin” என்பது Mats Steens தனது விளையாட்டு உலகில் தனக்கு ஈடிக்கொண்ட பெயர் ஆகும் அதனையே திரைப்படத்தின் பெயராக குட்டியுள்ளனர்.

குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால், இது எம் நெஞ்சைத்தொடும் ஆழமான ஆவணத்திரைப்படம். மக்கள் மனங்களை பெரிதும் ஈர்க்கவல்ல கதையோட்டம். இத்திரைப்படம்

நேர்வேயில் மட்டுமல்லாது சர்வதேச ரீதியாக மக்கள் மனங்களோடு பேசும் என்பது உண்மை.

Mats Steens உடைய வரலாற்றைக்கூறும் ஆவணத்திரைப்படம் "Ibelin" இந்த சமூகத்தில் எவ்வாறான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் என்பது பெரும் கேள்வியாகும்.

இன்றைய சூழலில் சிறுவர் மற்றும் இளையோர் அதிக நேரம் கணினித்திரைமுன் இருக்கிறார்கள், கணனி விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். தமது அன்றாட விளையாட்டுக்கள், உடற்பயிற்சிகள், கல்வி கற்கும் நேரம், உறங்கும் நேரம் அனைத்தையும் கணனி விளையாட்டிலும், சமூக வலைத்தளங்களிலும் தொலைக்கிறார்கள் என்பது ஒவ்வொரு குடும்பங்களும் சந்தித்துள்ள மிகப்பெரும் பிரச்சனையாகும்.

இவற்றுக்காக அரசாங்கங்களும், ஊடகங்களும் கடுமையாக பணியாற்றி வருகின்றனர். ஆனால் "Ibelin" கணனி திரை பாவனையை ஊக்குவித்து விடுமோ என்கிற கேள்வி எழத்தான் செய்கிறது. அது தவறான பிரச்சாரத்தினை உலகுக்கு கொடுத்துவிடுமோ என்கிற கேள்வி எழவே செய்கிறது. ஆனால் "Ibelin" திரைப்படம் தசைநார் நோயால் (muskelsykdom) பாதிக்கப்பட்ட, சராசரி மனிதன் போல் இயங்கமுடியாத நிலையிலுள்ள ஒரு இளைஞன் தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த கணனி விளையாட்டை ஒரு ஊடகமாக பயன்படுத்தினார்.

அவ்வாறான நிலையிலுள்ள மனிதனுக்கு அந்த ஊடகம் பெரும் துணையாக இருந்தமையைக் கருத்தில் கொள்வோம்.

நேர்வே ஊடக ஆணையம் (Medietilsynet) மட்டுமல்லாது, நேர்வேயின் பிரதமர் உட்பட முக்கிய

அரசியல் தலைவர்கள், ஆய்வாளர்கள் அனைவருமே இந்த ஆவணத் திரைப்படத்தினைப் பார்த்து, தமது விமர்சனங்களை ஊடகங்களில் பதிவிட்டு வருகின்றனர்.

மார்ச் 12ம் நாளன்று நேர்வே ஊடக ஆணையம் (Medietilsynet) நடாத்திய கருத்தரங்கில் திரைப்படத்தினை திரையிட்டு ஆய்வள Steens உடைய தந்தையாரை அழைத்து Mats உடைய வாழ்வு தொடர்பான கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன.

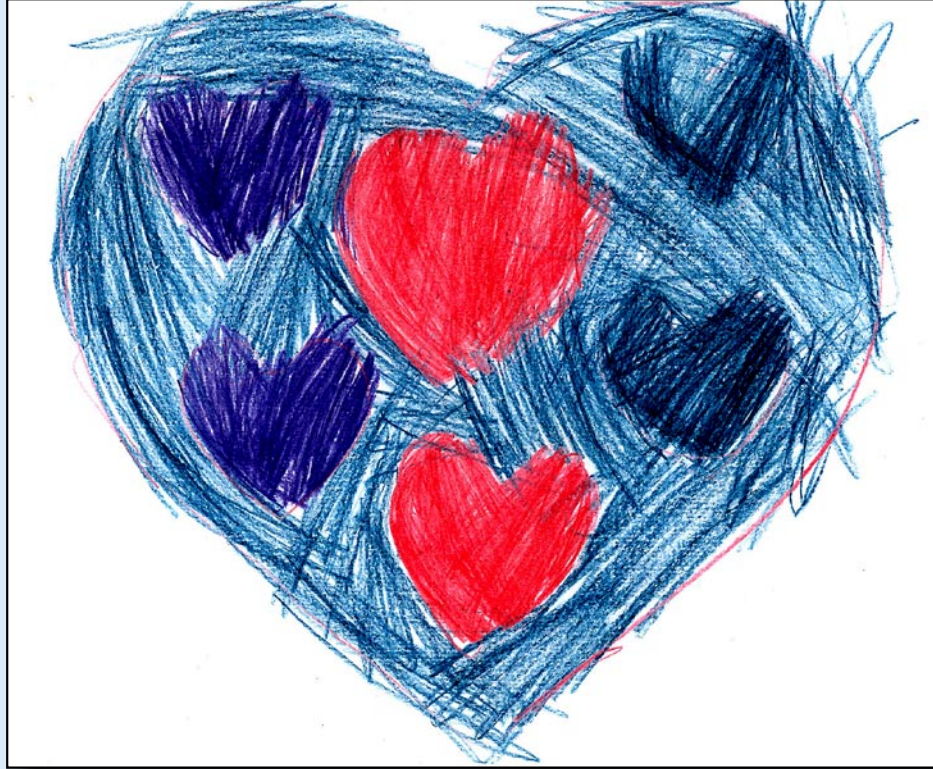
அந்தளவுக்கு «Ibelin» நேர்வேயில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

Frida, 4 ல்

Til;
 Mammaen min;
 Jeg er veldig glad i min mamma.
 Fordi hun passer på meg, Leser for meg, hun tar meg med
 på lekeplassen. Jeg har tegnet et fint hjertet til.
 Henne fordi hun er glad i meg. -Frida-

என் அம்மாவுக்கு!
 நான் என் அம்மாவை மிகவும் நேசிக்கிறேன்.
 அவர் என்னை அன்பாக கவனித்துக்கொள்வதால்,
 எனக்கு கதைகள் வாசிப்பதால், அவர் என்னை விளையாட்டு
 மைதானத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதால்.
 நான் அவவுக்காக ஒரு நல்ல இதயத்தை வரைந்தேன்,
 ஏனென்றால் அவர் என்னை நேசிக்கிறார். -Frida-

Bergen Tamilsk Avis

Ansvarlig redaktør: Julius Antonipillai - Adresse: Krohnegården 5b, 5146 Fyllingsdalen.- Telefon: 924 636 74

E-Post: ttoosai@gmail.com / antonipillai@hotmail.com

Org.nr: 926 840 320 - ISSN: 2703-8440

VIPS: 729129 - Konto: 3626 31 78585

(Print ISSN: 2703-8785)